

Zelená fanatička s příznaky demence - Greta Thunbergová - symbol nevzdělanosti a fanatické zaslepenosti dnešních Zelených včetně českých Pirátů. Biochemik Doc.RNDr. Jan Pokorný, CSc. o CO2

- CZ24 News | 19. dubna 2023

Na snímku zelená fantička s prokazatelně dementními znaky - Greta Thunbergová - symbol nevzdělanosti a fanatické zaslepenosti dnešních Zelených (také českých Pirátů, kteří se k "zelené politice" hlásí u nás i v Europarlamentu)

V minulém článku „Vláda Zelená fantička s prokazatelně dementními znaky - Greta Thunbergová - symbol nevzdělanosti a fanatické zaslepenosti dnešních Zelených (u nás Pirátů, kteří se k "zelené politice" hlásí u nás i v Europarlamentu)“ jsem situaci ve státě představil jako surrealistické setkání deštníku a šicího stroje na operačním lůžku. Všehoschní „politici“ a existenčně vyřízení, apatičtí občané, kteří jsou různě popichováni tiskem a nemohou víc než jen sledovat tu hru, kterou jim předem manipulátoři nachystají, to je primární a zásadní problém České republiky posledních let. Sledovat to ponížení jedné profese za druhou: sociální pracovníci, novináři, rozklad České pošty, zdravotnictví a do toho slyšet úvahy neoliberálních bláznů - to je skutečně pohled jen pro pozorovatele se silnými žaludky. Ale přesto jsme ve srovnání s naším sousedem - Spolkovou republikou Německo - ještě rajským ostrovem klidu a obecného svátku. Ten největší svátek si užívají všichni Zelení v Evropě a tančí svůj [vítězný tanec](#). 15. dubna se odpojily (byly odpojeny) od sítě poslední tři funkční bloky jaderných elektráren. Emsland v Dolním Sasku, Isar 2 v jižním Bavorsku a Neckarwestheim 2 v Bádensku-Württembersku.

Je to zásadní vítězství ideologie, propagandy, politiky a nebojím se napsat, přizpůsobivosti občanů nechat se oklamat.

Na zlomu třicátých a čtyřicátých let minulého století intelektuálové celého světa nechápali jak se mohl Goethův a Schillerův národ nechat fascinovat ideologií národní jednoty, nacionálním socialismem. A po devadesáti letech jsou to opět němečtí občané, kteří podlehli bludu Zelených o prospěšnosti útlumu jaderné energie. Je to v obou případech vítězství fanatiků, kteří zdvojnásobí své úsilí, když zjistí, že jejich cíle jsou pouhou iluzí.

Důvodem je čirá ideologie. Ideologie byly a jsou vždy nejsilnějším hybatelem lidských dějin, právě proto, že neberou v úvahu fakta ale jenom představy jaké by to bylo, kdyby...

Jsou založeny na bezpodmínečné vůli podrobit svět svým představám.

Teoreticky jsou všichni pro ochranu klimatu. V praxi je ale nutná řada kompromisů. Potřebujeme proto dvě věci: dostatek času na nevyhnutelné kompromisy a technická řešení,

která umožní adaptaci na změnu klimatu.

Jaderná energie snižuje emise CO₂ a je k dispozici ve dne v noci, na rozdíl od větrné a solární energie. Ale závěrečná kapitola německé energetiky teď končí výstřední pointou. Ohňostrojem

nadšení jak se poslední jaderné elektrárny zavírají, přestože jsou bezpečné a už dávno svou výrobou zaplacené – a to uprostřed energetické krize.

Bizarnější konec si vůbec nelze představit.

Koneckonců, čím déle trvá politický proces, tím je stále méně pravděpodobné, že

zvýšení teploty od počátku industrializace lze vůbec omezit, natož na proklamovaných 1,5°C.

Připustit to není defétismus „popíračů klimatu,“ ale uznání faktů. Být prorokem je jedno z nejstarších povolání v dějinách lidstva a daří se mu docela dobře i dnes, vzpomeňte si na proroka (prorokyni) oteplování Gretu Thurberg v Davosu v lednu 2019. Říkala nám co je pravda a co lež, ještě dávno před Vítem Rakušanem, říkala co je krize a že za všechno může množství uhlíku v atmosféře. Říkala, že chce, abychom cítili strach. Říkala, že ji krademe dětství, ale ona chce, abychom jednali, protože náš dům hoří. Všichni proroci vyhrožovali, ale teprve Greta Thunberg byla za své hrozby vyznamenána a dokonce ji byl udělen čestný doktorát. Tady je podstatný [výtah její řeči](#) v Davosu:

Říkáte, že nic v životě není černé nebo bílé. Ale to je lež. Velmi nebezpečná lež. Bud' zabráníme oteplení o 1,5 °C, nebo ne. Bud' zabráníme spuštění této nevratné řetězové reakce, kterou člověk nemůže ovlivnit, nebo ne. Bud' se rozhodneme pokračovat jako civilizace, nebo ne. To je tak černé nebo bílé, jak to jen jde. Pokud jde o přežití, neexistují žádné šedé zóny.

Všichni máme na výběr. Můžeme vytvořit transformační opatření, která zajistí životní podmínky pro budoucí generace. Nebo můžeme pokračovat v obvyklých činnostech a selhat. To záleží na vás a na mně.

Někteří říkají, že bychom neměli být aktivisty. Místo toho bychom měli vše nechat na našich politicích a místo toho jen hlasovat pro změnu. Co ale dělat, když není politická vůle? Co máme dělat, když potřebná politika je v nedohlednu?

Tady v Davosu – stejně jako všude jinde – všichni mluví o penězích. Zdá se, že peníze a růst jsou našimi jedinými hlavními starostmi.

A protože klimatická krize nebyla ani jednou považována za krizi, lidé si jednoduše neuvědomují všechny důsledky pro náš každodenní život. Lidé si neuvědomují, že existuje něco jako uhlíkový rozpočet a jak neuvěřitelně malý tento zbývající uhlíkový rozpočet je. To se musí dnes změnit.

Žádná jiná současná výzva se nevyrovná významu vytvoření širokého veřejného povědomí a pochopení našeho rychle mizejícího uhlíkového rozpočtu, který by se měl a musí stát naší novou globální měnou a základem naší budoucí i současné ekonomiky. Nacházíme se v dějinném období, kdy každý, kdo má přehled o klimatické krizi, která ohrožuje naši civilizaci – a celou biosféru –, musí mluvit jasným jazykem, ať už je to jakkoli nepříjemné a nevýhodné.

Musíme změnit téměř vše v naší současné společnosti. Čím větší je vaše uhlíková stopa, tím větší je vaše morální povinnost. Čím větší je vaše platforma, tím větší je vaše odpovědnost.

Dospělí to říkají stále: „Dlužíme to mladým lidem, abychom jim dali naději.“ Ale já nechci vaši naději. Nechci, abyste měli naději. Chci, abyste panikařili. Chci, abyste cítili strach, který cítím každý den já. A pak chci, abyste jednali.

Chci, abyste jednali jako v krizové situaci. Chci, abyste jednali, jako by náš dům hořel.

Protože hoří.

Zastavení jaderných zdrojů v Německu není jejím dílem, ale je důsledkem iracionálního rozhodnutí Zelených. Exekutivních nástrojů Greenpeace. Které vzniklo jako hnutí proti zkouškám jaderných bomb.

Začali jako Greenpeace a postupem času stále víc vypouštěli ono – peace, až jim zbyla jenom ta zelená.

Existuje řada environmentalistů, kteří opustili Greenpeace kvůli nesouhlasu s jeho akcemi, ale nejprřednější z nich je *Dr. Patrick Moore*: Začal jsem se cítit nesvůj z toho, jakým směrem se mí kolegové ředitelé ubírali.

Zjistil jsem, že jsem jediný ze šesti mezinárodních ředitelů s formálním vědeckým vzděláním.

Nyní jsme se zabývali tématy, která zahrnovala složité otázky toxikologie, chemie a lidského zdraví. Nemusíte mít doktorát z mořské biologie, abyste věděli, že je dobré zachraňovat velryby před vyhynutím. Ale když analyzujete, co zakázat, potřebujete znát některé z vědeckých poznatků.[...] Ted' už záleželo jen na té „zelené“ části. Lidé, abych použil jazyk Greenpeace, se stal „nepřáteli Země.“ Ukončení průmyslového růstu a zákaz mnoha užitečných technologií a chemikálií se staly běžnými tématy hnutí. Věda a logika už neměly žádnou váhu.

Senzacechtivost, dezinformace a strach byly tím, co jsme používali k propagaci našich kampaní.

Když po vzoru Greenpeace počátkem 70. let došlo k velkým demonstracím, které zabránily výstavbě jaderné elektrárny v obci Wyhl se obyvatelé obce stali příkladem lokální komunity, která se postavila jadernému průmyslu za pomoci strategie přímé akce a občanské neposlušnosti. Policie byla obviněna z nepřiměřeného užití násilí vůči demonstrantům. Tento protijaderný úspěch inspiroval jadernou opozici v celém Německu i jinde ve světě.

Ovládnutí jaderné reakce ve prospěch výroby energie je jedním z triumfů lidského důmyslu. Kdo by chtěl namítnout jaderné zbraně, tomu připomeňme, že řízená reakce proběhla dříve, než první pokusný výbuch jaderné bomby. Pokusný jaderný reaktor Chicago Pile-1, vystavěný z dřevěných trámů a černých uranových cihel, byl spuštěn 2. prosince 1942 na univerzitě v Chicagu a pokus řídil fyzik Enrico Fermi.

Německo mělo původně 26 jaderných energetických zdrojů, které zajišťovaly cca čtvrtinu německé spotřeby. Pod zeleným tlakem se postupně uzavírali ve prospěch obnovitelných zdrojů se všemi jejich nectnostmi. Důsledek: Německá klimatická rovnováha se zhoršuje. Podíl uhelné energetiky se zvyšuje, a to nejen kvůli upuštění od ruského plynu, ale právě také kvůli útlumu jaderné energetiky, který se prosazuje už 20 let.

Kdo by si kdy pomyslel, že se Zelení stanou lobbisty uhelných zdrojů, které zabíjejí klima?

Už Aristoteles věděl, že *člověk čelící jednoduchým myšlenkám je slepý jako netopýr oslněný světlem*. To, co nám „zelení“ předkládají jako ekologické problémy jsou jenom zástěrky skutečných ekologických problémů dneška. Těmi skutečnými jsou:

válka, hladomor, špatná výživa, politický neklid, návyk na drogy, alkohol a cigarety, ničení tropických pralesů, chemické znečištění prostředí, městský

odpad a další...

A „zelení“ si z toho nejprve vybrali jadernou energetiku a teď už klasický průmysl jako celek. Že v tom soupisu ekologických problémů není? To „zeleným“ nevadí. Jim stačí, že drtivá většina o tom nic neví. Naopak. Všechno neznámé je už od pradávna děsivé, proto Páteční stávky pro klima!

[Doc. Jan Pokorný](#) říká přesvědčivě: CO₂? Evropu v tomhle nadlouho zachránilo právě uhlí. Protože kdyby mělo průmyslovou revoluci táhnout pálení dřeva, lidé by vytěžili lesy a dopadli bychom jako velká část Afriky, kde zůstaly jen ojedinělé stromy. Nebo by nebyla žádná průmyslová revoluce, protože by nejspíš neměla pohon.

Podle výpočtů od roku 1750 vzrostlo množství energie, kterou atmosféra vrací zpět k povrchu země o 1 – 3 wattů na metr čtverečný (navýšený skleníkový efekt = radiative forcing). Navíc jsou to jen výpočty, ne měření, protože taková měření se dělají až v poslední době a nedokážeme měřit s přesností promile. Každopádně to v množství okolo 1000 wattů na metr čtvereční, o kterém jsme mluvili, prakticky nic neznamena.

CO₂ tedy není hlavní nepřítel?

Vrátit vodu do krajiny, to je to zásadní, co je potřeba udělat! Přijít na to, jak nahradit celoplošný les kulturní krajinou, která zachová proudění vzduchu, to je úkol pro dnešní dobu! Vodní páry je ve vzduchu mnohokrát více nežli oxidu uhličitého a vodní pára vytváří mlhu, mraky, které redukují násobně množství sluneční energie přicházející na povrch země, tedy například z 1000W na stovky wattů – i na méně než 100 wattů. Hospodařením v krajině zásadně měníme množství vodní páry a její schopnost tvořit mlhu a mraky. U CO₂ pořád není jisté, že dělá to všechno, co se mu přisuzuje. Ale u stromů to je naopak úplně jisté!

Když se bude společnost nadále soustřeďovat na CO₂, jako je tomu nyní, co se stane?

Já bych dokonce řekl, že už se to stalo, jen se to připisuje globálnímu oteplování. Odlesněním, stavbou měst, odvodněním polí, tím vším jsme si ohřáli kontinent, protože nám chybí jeho přirozené chladiče, tedy především stromy, les zásobený vodou. Nad horkým kontinentem je horký vzduch, se kterým vodní pára stoupá do výšek, odkud si ji k sobě stáhne oceán. Takže to všechno, nad čím nyní hořekujeme, se bude jen stupňovat. Když budeme mít na kontinentě dostatek zeleně, především lesů, trvalé vegetace dobře zásobené vodou, tak ten vývoj otočíme zpátky. Ostatně vegetace, tedy biomasa rostlin, vzniká z oxidu uhličitého.

Řekl jste, že „už se to stalo.“ Co máte na mysli?

Obávám se, že jsme otočili proudění vzduchu. Místo, aby si kontinent vytahoval páru od oceánu, vytahuje si oceán páru z kontinentu.

Opravdu věříte tomu, že tenhle trend dá zvrátit?

Tohle, na rozdíl od horečky kolem CO₂, není víra. To je ověřený fakt! V Indii se už na základě jevů, o kterých mluvíme, podařilo znovu zavodnit kraj Darewádí, kde byla úplně bez vody stovka vesnic! Jenže politici zatím dostávají rozporuplné informace o úloze lesa a vody v klimatu. Je pohodlné svádět vysychání a extrémy teplot na globální změnu, kterou nemůžeme ovlivnit jinak, než snižováním emisí oxidu uhličitého. Navíc se v tom točí hodně peněz.

Umíte si vůbec nějak vysvětlit současnou jednostrannou, dogmatickou orientaci na CO₂ jako hlavního viníka?

Obávám se, že ano. Jde o subvence, o obrovské peníze a jak známo, nepohodlnější je „mýlit se s většinou.“

ZDROJ: vlkovobloguje / Nový Republika AUTOR: Leo K.